

Stațiunea balneo-climaterică Felix este prezentată în prospectele turistice ca o mare stațiune modernă, cu numeroase hoteluri și baze de tratament, construite în deceniile 8 și 9 ale secolului trecut. Deși mult mai veche, reînviată în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, precum atestă unica clădire cu statut de monument istoric – Ștrandul vechi „Apollo” (înscris în Lista Monumentelor Istorice 1992, județul Bihor, cod 05 B 075) – amintitele pliante înfățișează un ansamblu nou, de factură urbană.

Vechea stațiune Felix este situată între noile stabilimente; este un ansamblu de clădiri și amenajări peisagistice, relativ eterogen, însă, nu lipsit de reale calități. Etapa amintită urmează după incendiul din 1843, o dată cu primul foraj modern, făcut la 1875.

Se distinge, în acest nucleu central și istoric, preocuparea pentru crearea, prin arhitectura edificiilor și prin amenajările exterioare (alei, bazine, plantații), a caracterului specific stațiunilor balneo-climaterice ca parte a categoriei mai largi a

„arhitecturii de vilegiatură”.

- La 1887 este construit Hotelul „America” (pavilionul nr. 4); este o clădire cu etaj, cu o galerie cu geamlâc pe trei laturi ale clădirii.

- La o dată apropiată (dacă se are în vedere maniera de execuție) a fost construită, alături, actuala Bibliotecă – edificiu cu o structură ușoară din lemn; este orientată spre vest, către bazinele cu apă termală.

- La 1891-1893 este construit Hotelul „Victor” (pavilionul nr.1).

- La 1896 este construit stabilimentul de băi „Francisc” (pavilionul nr. 2), mult alterat prin intervenții postbelice.

- La 1892-1904 este construit Hotelul „Manyhert” (pavilionul nr. 3).

Tot de la cumpăna anilor 1900 datează piscina Apollo (înscrisă în Lista Monumentelor Istorice), precum și vilele din partea centrală a stațiunii.

Localitatea nu are zonă istorică protejată, nici monumente arheologice sau monumente de artă plastică.